

KATOWANIE (14) *sb n*

Oba a jasne; o prawdopodobnie jasne (tak w katować); e pochylone.

*sg N katowanié (3); -é (1), -(e) (2). ◇ G katowaniã (5). ◇ A katowani(e) (1). ◇ L katowaniu (2).
◇ pl N katowaniã (1). ◇ A katowaniã (2).*

Składnia przydawki dopełniającej równoznacznej z dopełnieniem sprawcy: katowanie od kogo (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn).

*Torturowanie, męczenie, fizyczne znęcanie się; cruciatus, tormentum Calag; carnificium Calep; carnificina, cruciamentum dolorum, laniationes hominum, laniatus, tormentum carnificum, trucidatio Cn (14) : Otoż wybyerájąc co lepffego/ yelliže sýná myeć żywego/ zdrowego/ nye dájąc go we młodych lecyech ázby we dwunálcye lat vczyć/ yelliže teź zá fiedmi álbo osmi ná nauki/ yákoby ná yáką fmyerć/ álbo ná kátowányá pusćić/ czegoby fínadz źálował. *GliczKsiqz* I7; Bo z korzyści by naobfítzey/ nikt rofkószy vczyć niemoże/ iedno rozboynik: á z kátowánia y z okrutności nikt iedno Kát. *ModrzBaz* 108; *Calag* 344a; Y wołał nań Sędzia: niezczefny nędzniku/ vpamiętay fię á wydzielz iefzcze cięfzszego ktoreć gotuią kátowánia *SkarŻyw* 532, 50; *Calep* 166b; což mniemałz/ iáko fą okrutne w ogniu síarczánym/ piekielne od złych duchow kátowánia/ od których cię męką Syná Bożego [...] wyfwobodzono. *LatHar* 258, 142, 581, 670, 679.*

*Szereg: »katowanie i dręczenie« (1): Rącz mię teź wyfwobodzić od ognia y męki wiekuiſtey/ od wfelkiego kátowánia y dręczenia bezbożnym ludziom nágotowánego *LatHar* 19.*

*Przen: Udręka duchowa, moralna (2) : iáko źáłoſna rzecz/ ftrácić to/ co nie tylko iedna rozlicznego dobrá poſtradanie/ ále przypráwuie o rozliczne kátowánie? O pánieńſtwo moie/ [...] ná któryś hak przyſzło? w iákimżeś mię błócie podroźnym/ y iáko fmrodliwym porzućilo? *LatHar* 149, 150.*

Synonimy: dręczenie, męczenie, mordowanie.

Cf KATOWAĆ